

Magda Ptaszyńska, Smutek

Chociaż go nie ma
To wiem, że jest blisko
Kradnie wspomnienia
Zabiera wszystko
Patrzy mi w oczy
Swoim chłodnym wzrokiem
Wciąga mnie w swat swój osnuty mrokiem

Nie umiem uciec
Z jego ciągle zimnych ramion
Oto jest siła, która pokonała mnie
On mi to daje
To czego ciągle boje się
Odkąd spotkałam go zmieniłam się

On siłę czerpie z mojej słabości
A gdy upada, znika gdzieś w tłumie
Zabiera każdą, każdą chwilę radości
Jednak od niego uciec nie umiem

Nie umiem uciec
Z jego ciągle zimnych ramion
Oto jest siła, która pokonała mnie
On mi to daje
To czego ciągle boje się
Odkąd spotkałam go zmieniłam się